

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 28 sierpnia 2018 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. na podstawie art. 83a ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. odmówił wznowienia postępowania w sprawie decyzji z dnia 23 marca 2017 r. nr (...). W uzasadnieniu Zakład Ubezpieczeń Społecznych podniósł, że strony nie przedłożyły nowych dowodów, a wyrejestrowanie z ubezpieczenia Pani M. J. od 1 czerwca 2015 r. (w dniu 13.10.2017 r z datą wsteczną) z tytułu współpracy nie stanowi nowej okoliczności w sprawie.

/decyzja k. 42-43 akt ZUS/

Odwołanie od powyższej decyzji w dniu 15 października 2018 r. złożył pełnomocnik wnioskodawcy wnosząc o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez uwzględnienie wniosku oraz o zasądzenie od organu rentowego na rzecz wnioskodawcy kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

/odwołanie k. 3-5/

W dniu 31 października 2018 r. organ rentowy złożył odpowiedź na odwołanie wnosząc o jego oddalenie przedstawiając argumentację tożsamą ,co w zaskarżonej decyzji.

/odpowiedź na odwołanie k. 34-35/

Na rozprawie w dniu 10 maja 2019 r. pełnomocnik wnioskodawcy poparł odwołanie. M. J. jako zainteresowana przyłączyła się do odwołania. Pełnomocnik organu rentowego wniósł o oddalenie odwołania i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

/stanowiska stron e-protokół rozprawy z dnia 10 maja 2019 r. 00:01:38-00:03:30/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

M. J. od 8 czerwca 1992 r. prowadzi działalność gospodarczą w zakresie doradztwa podatkowego oraz działalności rachunkowo-księgowej.

/wydruk (...) k. 3 akt ZUS/

Decyzją z dnia 23 marca 2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych stwierdził, że M. J. nie podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym tj. emerytalnemu, rentowemu i wypadkowemu od 1 czerwca 2015 r. do 30 listopada 2016 r. jako zleceniobiorca u płatnika składek M. J. z siedzibą w Ł., podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym tj. emerytalnemu, rentowemu i wypadkowemu od 1 czerwca 2015 r. do 30 listopada 2016 r. z tytułu współpracy przy prowadzonej przez M. J. pozarolniczej działalności gospodarczej z siedzibą w Ł..

/decyzja k. 17-20 akt ZUS/

Od powyższej decyzji ani płatnik ani ubezpieczona nie odwołali się.

/okoliczność bezsporna/

Decyzją z dnia 24 maja 2018 roku ZUS I Oddział w Ł. stwierdził, że M. J. jest dłużnikiem organu rentowego z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne, zdrowotne, FP i FGŚP. Odwołanie od powyższej decyzji zostało oddalone wyrokiem SO w Łodzi z dnia 15.10.2018 r w sprawie VIII U 1559/18.

/okoliczność bezsporna – zał. Akta VIII U 1559/18/

W dniu 10 października 2017 r. płatnik składek dokonał wyrejestrowania z ubezpieczenia M. J. od daty 1 czerwca 2015 r.

/druk (...) P (...) k. 25 akt ZUS/

W dniu 29 czerwca 2018 r. do ZUS wpłynął wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji nr (...) ewentualnie o wznowienie postępowania. W uzasadnieniu wniosku pełnomocnik płatnika składek podnosił, że decyzja została wydana z naruszeniem prawa. Pełnomocnik zarzucił jej niewłaściwe ustalenia faktyczne będące podstawą jej wydania. Z ostrożności pełnomocnik wskazał na fakt wyrejestrowania M. J. z ubezpieczenia społecznego od 1 czerwca 2015 r. jako okoliczność nieznaną organowi w dniu wydania decyzji i będącą podstawą do wznowienia postępowania.

/wniosek k. 27-30 akt ZUS/

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie zgromadzonych w sprawie dokumentów w tym zgromadzonych w aktach rentowych, które nie budzą wątpliwości co do ich wiarygodności.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 83a ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2019 r. poz. 300) prawo lub zobowiązanie stwierdzone decyzją ostateczną Zakładu ulega ponownemu ustaleniu na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu, jeżeli po uprawomocnieniu się decyzji zostaną przedłożone nowe dowody lub ujawniono okoliczności istniejące przed wydaniem tej decyzji, które mają wpływ na to prawo lub zobowiązanie. Zgodnie ust. 2 tego przepisu decyzje ostateczne Zakładu, od których nie zostało wniesione odwołanie do właściwego sądu, mogą być z urzędu przez Zakład uchylone, zmienione lub unieważnione, na zasadach określonych w przepisach Kodeksu postępowania administracyjnego.

Z brzmienia tego przepisu wynika, iż np. ponowne ustalenie okresu podlegania obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym może nastąpić w przypadku przedłożenia nowych dowodów lub ujawnienia okoliczności istniejących przed wydaniem decyzji, które mają wpływ na prawo do świadczeń. Przy czym nie jest wymagane ujawnienie nowych dowodów lub okoliczności, lecz takich, które istniały przed wydaniem decyzji, a jedynie organ rentowy ich nie uwzględnił. Analogiczne stanowisko zajął Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 8 października 2010 r. (I UK 113/10, LEX nr 694229, Wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 25 września 2013, III AUa 349/13).

W tym miejscu należy wskazać na uregulowania ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2018 r. poz. 2096). Zgodnie z art. 145 § 1 KPA w sprawie zakończonej decyzją ostateczną wznowia się postępowanie, jeżeli: dowody, na których podstawie ustalono istotne dla sprawy okoliczności faktyczne, okazały się fałszywe; decyzja wydana została w wyniku przestępstwa; decyzja wydana została przez pracownika lub organ administracji publicznej, który podlega wyłączeniu stosownie do art. 24, 25 i 27; strona bez własnej winy nie brała udziału w postępowaniu; wyjął na jaw istotne dla sprawy nowe okoliczności faktyczne lub nowe dowody istniejące w dniu wydania decyzji, nieznanne organowi, który wydał decyzję; decyzja wydana została bez uzyskania wymaganego prawem stanowiska innego organu; zagadnienie wstępne zostało rozstrzygnięte przez właściwy organ lub sąd odmiennie od oceny przyjętej przy wydaniu decyzji (art. 100 § 2); decyzja została wydana w oparciu o inną decyzję lub orzeczenie sądu, które zostało następnie uchylone lub zmienione.

Aby wznowić postępowanie na podstawie art. 145 § 1 pkt 5 KPA powinny być spełnione łącznie trzy przesłanki. Po pierwsze ujawnione okoliczności faktyczne lub dowody istotne dla sprawy muszą być nowe. Obejmuje to okoliczności lub dowody zarówno nowoodkryte, jak i po raz pierwszy zgłoszone przez stronę. Ujawnienie nowych okoliczności faktycznych nie stanowi samoistnej podstawy wznowienia postępowania. Nowe okoliczności faktyczne czy nowe dowody mogą stanowić podstawę wznowienia postępowania, o ile są dla sprawy istotne. Muszą zatem dotyczyć przedmiotu sprawy oraz mieć znaczenie prawne. Kolejną przesłanką jest istnienie nowych okoliczności faktycznych czy nowych dowodów w dniu wydania decyzji ostatecznej. Trzecią przesłanką jest to, że nowe okoliczności faktyczne lub nowe dowody nie były znane organowi, który wydał decyzję (por. wyr. WSA w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 26

kwietnia 2018 r. (...) SA/Go 208/18, L.). Takie samo stanowisko wyraził Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 14 lutego 2018 r. wskazał bowiem, że nowe okoliczności muszą istnieć w dniu wydania decyzji przez organ (por. wyr. NSA w W. z dnia 14 lutego 2018r. I OSK 502/17, L.).

W przedmiotowej sprawie odwołujący się powołuje się na wystąpienie przesłanki w postaci nowych okoliczności faktycznych istniejących w dniu wydania decyzji, a nie znanych organowi. Odwołujący podnosi, że M. J. wyrejestrował w dniu 10 października 2017 r. z datą wsteczną tj. od dnia 1 czerwca 2015 r. swoją żonę jako osobę współpracującą w prowadzeniu działalności gospodarczej.

Należy zaznaczyć zatem, że okolicznością stanowiącą podstawę do wznowienia postępowania w przedmiotowej sprawie byłaby czynność wyrejestrowania M. J. z ubezpieczeń społecznych. Jednakże jak wyżej wskazano zarówno w przytoczonych przepisach jak i orzecznictwie okoliczność ta musi istnieć w chwili wydania zaskarżonej decyzji (23.03.2017). W ocenie Sądu Okręgowego wyrejestrowanie nawet z datą wsteczną, ale już po wydaniu decyzji nie będzie nową okolicznością stanowiącą podstawę do wznowienia postępowania, bowiem jak już wcześniej wspomniano okolicznością taką jest czynność wyrejestrowania, nie zaś termin od kiedy odnosi ona skutek. Sama zaś czynność została dokonana 10 października 2017 r. a więc już po wydaniu i uprawomocnieniu się decyzji.

Wobec powyższego należy uznać, że zaskarżona decyzja odpowiada prawu.

W tym stanie rzeczy odwołanie jako niezasadne podlegało oddaleniu, o czym Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 477¹⁴ §1 KPC.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 KPC w zw. z § 9 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2018 r. poz. 265).